

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/12/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814010214
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6814010214.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavojka Sendeckého, v trestnej veci odsúdeného I. B., o jeho návrhu na povolenie obnovy konania, na neverejnom zasadnutí dňa 18. februára 2015, o sťažnosti odsúdeného I. B., proti uzneseniu Okresného súdu Revúca zo dňa 24.11.2014, sp.zn. 2Nt/19/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnuté uznesenie okresného súdu **z r u š u j e**.
Okresnému súdu Revúca **u k l a d á**, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Revúca podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného I. B. na povolenie obnovy konania, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por. Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť odsúdený I. B., a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 24.11.2014, ktorú sťažnosť však bližšie nezdôvodnil ani neskôr prípadným samostatným písomným podaním.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia Trestného poriadku dospel krajský súd k záveru, že sťažnosť odsúdeného I. B. bola dôvodne podaná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Krajský súd po preštudovaní, a to aj súvisiaceho spisového materiálu zistil zhodne ako súd prvého stupňa, že rozsudkom totožného súdu zo dňa 21.06.2010 sp.zn. 2T/104/2010 bola schválená dohoda o vine a treste uzavretá dňa 10.05.2010 pod sp. zn. PV 482/08 na Okresnej prokuratúre v Revúcej ktorou bol I. B. nar. XX.XX.XXXX v J. Q. uznaný vinným pre pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 ods. 3 písm. a/ Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona a za to bol odsúdený podľa § 222 ods. 3 písm. a/ Tr. zákona s použitím § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 7 Tr. zákona a § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona bol zároveň zrušený výrok o treste odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 3 rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu

v Banskej Bystrici, sp. zn. 5 To/63/09 zo dňa 05. 05. 2009 za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e/ Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na uvedený výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pokiaľ ide o výrok napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, tento odôvodnil prakticky tým, že pri rozhodovaní o zákonnosti a nezákonnosti uloženého trestu v pôvodnom konaní je potrebné konštatovať, že základná výmera trestnej sadzby za zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 3 Tr. zákona je trest odňatia slobody od troch rokov do desať rokov, čo v konečnom dôsledku správne uviedol aj odsúdený vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania. Nezmenili sa podmienky pre rozhodnutie o uložení súhrnného trestu rovnako ako tomu bolo v čase konania o dohode o vine a treste a v čase rozhodovania o tejto dohode súdom. V každom prípade by teda prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu s použitím § 42 ods. 1 a § 41 ods. 1 Tr. zákona pri zistení jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. 1/ a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/ - ukladanie trestu za viac trestných činov a podľa § 37 písm. m/ už bol za trestný čin odsúdený, teda v danom prípade pri hodnotení pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností prichádza do úvahy pri určovaní výmery trestu aplikácia ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zákona, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu". V tomto prípade pri aplikácii uvedeného zákonného ustanovenia je dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby nie trestná sadzba vo výmere 3 rokov ale trestná sadzba vo výmere 64 mesiacov t.j. vo výmere 5 rokov a 4 mesiacov. Potom pri ukladaní trestu podľa § 42 ods. 1 tr. zákona s odkazom na aplikáciu ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zákona „ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa tohto zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný". V danom prípade je dolná hranica takto ukladaného trestu tak, ako je to uvedené už vyššie, trest vo výmere 5 rokov a 4 mesiacov. Navyiac prokurátor zvýraznil skutočnosť, že ide o opakovaný návrh, tento preto žiadal zamietnuť, z čoho je zistiteľné, že nemá záujem o vykonanie nového konania o dohode o vine a treste za účelom uloženia miernejšieho trestu a po povolení obnovy konania by ani súd nemal možnosť uložiť miernejší trest ako trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiacov ako bol tento uložený napadnutým rozsudkom.

Z pohľadu krajského súdu síce takým dôvodom formálne nemožno nič vyčítať, no postupu podľa § 399 ods. 2 Tr. por. v posudzovanej veci bráni obsah stanoviska NS SR č. 86, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 6/2014. Z jeho obsahu je totiž zistiteľné, že nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré ustanovenie nie je v súlade s Ústavou, pretože nemôže byť „novou skutočnosťou súdu skôr neznámou“ v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. a tým len jednou z podmienok obnovy konania, ale ak bol z tohto dôvodu podaný návrh na obnovu konania, je dôvodom obnovy konania „ex lege“, t.j. na základe § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov. Ak je podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá sa skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza len zo skutočností, predpokladaných v ust. § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z., je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení. Preto súd nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por., ale obnovu konania povolí podľa § 394 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov. Toto ustanovenie zákona o organizácii Ústavného súdu SR v spojitosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28.11.2012, sp.zn. PL.ÚS 106/2011 vyhláseného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 428/2012 dňa 21.12.2012 sa nepoužije, ak bolo v pôvodnom konaní pri ukladaní trestu použité ustanovenie podľa § 39 ods. 1 alebo ods. 2 písm. a) až c) alebo písm. e) Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vo vzťahu k trestnej sadzbe trestu odňatia slobody upravenej podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.

Ako je to zistiteľné už z uvedeného, sťažovateľovi bol uložený v pôvodnom konaní súhrnný trest odňatia slobody s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. a teda na tento prípad sa konkrétny zjednocujúci výklad NS SR nevzťahuje. Bude preto povinnosťou súdu prvého stupňa toto stanovisko NS SR pod č. 86, uverejnené v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 6/2014 rešpektovať a v rámci nového rozhodnutia vo veci zvoliť zároveň postup v zmysle § 404 ods. 2 veta druhá Tr. por.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné skutočnosti, na podklade ktorých krajský súd sťažnosť odsúdeného I. B., považujúc ju za dôvodnú, napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a zároveň mu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.